

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De femina religiosa, quae communionem sibi negata, dulcedinem eius sensit in gutture, similiter illius odorem ex remoto percipiens, cap. 46.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

sacramento malè sentiunt, inspirauit puero vt respóderet: Quare me vultis decipere? nō est corpus Domini quod mihi offeris. Ad quod verbum sacerdos admirans, & puero aliquid diuinitus inspiratum arbitrans, sacram ei cōmunionem attulit, quam ille deuotè satis suscepit. APOLLONIVS: Sicut confidero, per desiderium Eucharistiæ vterque istorum meruit spiritum prophetiæ. CÆSARIVS: Tantæ virtutis est illius desiderium, vt per spiritum quidam etiam reuelationibus illustretur, verbi causa.

CAPVT XLV.

Conuersus quidam de campo Sanctæ Mariæ, *Mariæ felt.* cum in quadam solennitate peteret a magistro suo licentiam eundi ad monasterium gratia communicandi, & ille non concederet, cæteris euntibus, ipse tristis remansit, habebat enim maximum desiderium communicandi. Eadem nocte & sequenti die omnia, quæ intra monasterium spiritualiter agebantur, diuinitus ei sunt relata: & licet absens esset corpore, spiritu tamen præsens fuit, communicans spiritualiter, etsi non sacramentaliter. Reuersis fratribus, ipse eis per ordinem indicauit, quis Missam maiorem celebrasset, quis legisset epistolam, quis Euangelium: similiter ad vigiliis, qui monachi, quas lectiones, vel quæ responsoria cantassent, cunctis mirantibus exposuit. APOLLONIVS: Quantum ex hoc loco conjicio, non benefaciunt, qui tam salubre desiderium impediunt. CÆSARIVS: Hoc verum esse, sequens narratio declarabit.

CAPVT XLVI.

Quædam religiosa virgo, sæcularis tamen, cum a sacerdote suo corpus Domini peteret, ille iratus cum indignatione respondit: Vos mulieres semper vultis communicare secundum libitum vestrum, & non dedit ei. Illa verò per totam Missam, & postea, diu in ore & in gutture suo tantam fessit dulcedine, vt nō dubitaret adesse totius dulcedinis auctore. Eadē virgo cu die quadā ex remoto defer-

ri videret corpus Domini, miri odoris sensit ex eo fragrantia, qua tanto plenius percepit, quanto sacramento plus approximavit. Gerlacus suprior noster hac mihi retulit, dicens se ab ore predicta virginis ea audiuisse. APOLLONIUS: Cum corpus Domini tantae sit dulcedinis, tantique odoris, miror quare solo eius esu corpora non sustententur. CAESAR. Corpus Domini licet ore percipiatur, magis tamen cibus animae quam corporis est, nec nobis incorporatur, sed Christo nos incorporat. At tamen quod corpus communicantis quandoque sustentetur illo, duplici tibi pandam exemplo.

CAPVT XLVII.

*Sacra
Eucha-
ristia e-
ciam cor-
pus com-
munican-
tis inter-
dum sus-
tentatur*

Femina quaedam, sicut monachus noster Reinerus, quandoque Scholasticus sancti Andreae in Colonia, mihi recitavit, ex multa deuotione sepe solita erat communicare, quae quanto plus cibum caelestem coepit appetere, tanto amplius corporalem coepit fastidire: quod ubi sensit, ex permissione sui sacerdotis, singulis diebus dominicis communicauit. Cui cibus ille vitalis tantam contulit fortitudinem, ut sine omni esurie corporali proximam expectaret dominicam: hoc multo tempore actitans, gratiam sibi collatam predicto sacerdoti confessa est. Ille vero cum Episcopo loci rem tam mirabilem recitasset, timens Episcopus aliquid fallaciae esse in causa, sicut vit sapiens, respondit: Cum denuo venerit ad te, loco Domini corporis, hostiam ei porrigas non benedictam, per quam citius rei huius experieris veritatem. Quod cum fecisset sacerdos, femina tentatam se ignorans, mox ut domum rediit, tam vehementer esurire coepit, ut morituram se crederet, si non ocyus manducaret. Currens tamen prius ad sacerdotem, & eandem fame peccatis suis impurans, pedibus eius se prostravit, & gratiam diuinitus collatam sibi subtractam lachrymabiliter exposuit. Quod ubi ille audiuit, gaudius est valde, gratias egit Deo, qui facit mirabilia magna solus, & dedit ei verum Christi corpus, cuius virtuti mox omnis esuries cessit, & gratia subtracta accessit; *Episcopus*